

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

28 juni 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de niet-diplomatische uitspraken van de Kamervoorzitter

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de mogelijke gevolgen van een uitspraak van de voorzitter van de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers op de Vlaams-Nederlandse verstandhouding en op de samenwerking met Nederland

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het resultaat van de inspanningen inzake internationale samenwerking in het kader van de horizontale begroting ontwikkelingssamenwerking

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Donderdag 28 juni 2001

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.15 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de niet-diplomatische uitlatingen van de Kamervoorzitter

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de mogelijke gevolgen van een uitspraak van de voorzitter van de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers op de Vlaams-Nederlandse verstandhouding en op de samenwerking met Nederland

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Caluwé tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de niet-diplomatische uitlatingen van de Kamervoorzitter, en van de heer Van Dijck tot minister-president Dewael, over de mogelijke gevolgen van een uitspraak van de voorzitter van de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers op de Vlaams-Nederlandse verstandhouding en op de samenwerking met Nederland.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het voorbije half jaar horen we zeer regelmatig berichten over een verbetering van de relatie tussen Vlaanderen en Nederland. Denk maar aan het verdrag dat nog voor het reces zal worden gesloten over de

oprichting van de transnationale Universiteit Limburg. Er was op 14 mei ook het opvallende gezamenlijke pleidooi in Den Haag van de Vlaamse en Nederlandse werkgeversorganisaties voor de verdieping van de Westerschelde, de aanleg van de IJzeren Rijn en een verbeterde bestuurlijke samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland.

Ik kan nog andere mooie voorbeelden geven. Zo heeft het Academisch Ziekenhuis van Antwerpen een samenwerkingsverband opgezet met enkele ziekenhuizen uit Zeeland. En de Vlaamse minister van Onderwijs heeft in Praag ook namens haar Nederlandse collega het woord gevoerd. Dit zijn stuk voor stuk signalen die erop wijzen dat de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland toeneemt, signalen die ook door de Nederlandse pers werden opgemerkt. Zo verscheen er op 25 mei in HP/De Tijd een opvallend pleidooi voor een nog nauwere samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland. Hierover vroeg De Standaard de mening van Herman De Croo, de eerste burger van het land.

Ik citeer even uit zijn reactie, te lezen onder de titel 'Dan verhuis ik nog liever naar Wallonië' : 'Die valse nederigheid, die vermeende efficiëntie, die verbale truut die je over je hoofd krijgt, dat mag je Vlaanderen niet aandoen. Ik heb niet veel zin in mentale kolonisatie. En dan nog die hypocrisie. Intussen is toch gebleken dat België een betere regeling heeft voor de opslag van vuurwerk en dat we drie keer meer bedden in brandwondencentra hebben.'

Men kan van mening verschillen over de vraag of het goed is de banden met Nederland nauwer aan te halen, maar ook als men daar niets voor voelt, is dit nog altijd geen reden om als eerste burger van dit land dergelijke taal te gebruiken. Ik respecteer de mening van de Kamervoorzitter, maar er zijn wel andere manieren om die te verwoorden, zeker de waardigheid van het ambt indachtig. Men

Caluwé

schreeuwt vaak voor vervolging van personen, ja zelfs soms van politici, wegens uitlatingen jegens mensen die behoren tot een bepaalde nationaliteit of van een bepaalde etnische afkomst zijn. Men kan zich dus afvragen of het Centrum Leman niet zou moeten optreden tegen deze uitlatingen ten aanzien van mensen van Nederlandse nationaliteit.

Ook de heer Van Peel heeft enkele jaren geleden door een verbaal slippertje over de Nederlanders in een interview met *Le Soir* al eens voor een relletje gezorgd. Toen ging het echter over een 'slip of the tongue', een verspreking tijdens een interview dat over iets totaal anders ging. Bij het uitspreken van zijn woorden besepte de Kamervoorzitter maar al te goed waarover het ging. Dit is geen 'misdrijf uit onachtzaamheid', maar een 'misdrijf met voorbedachte rade'.

Ondertussen hebben deze woorden ook in de Nederlandse pers tot een aantal reacties geleid. Het gevaar bestaat dat de verbetering van het klimaat en de toename van de samenwerking die we recent leken te kunnen vaststellen, opnieuw wat terugslag zal ondervinden. Daarom zou het goed zijn dat u, als minister-president van Vlaanderen, duidelijk afstand neemt van de woorden van de Belgische Kamervoorzitter.

Ik wil meteen van deze gelegenheid gebruik maken om u te vragen of u inderdaad een verbetering van het klimaat en een toename van de samenwerking kunt vaststellen, met vooruitgang in de oplossing van concrete dossiers. Onze commissie hield op 8 februari een gedachtewisseling over de Vlaams-Nederlandse betrekkingen. U kondigde daar nog een aantal ontmoetingen aan. Kunt u daar verslag over uitbrengen?

Tot slot wil ik, mede naar aanleiding van deze gedachtewisseling, u ook nogmaals vragen of het niet aangewezen is dat u, als minister-president en als minister van Buitenlands Beleid, met uw administratie een duidelijker coördinerende rol zou vervullen inzake de vele contacten en samenwerkingsvormen tussen diverse instanties in Vlaanderen en Nederland. De verschillende bevoegdheidsverdeling tussen de onderscheiden beleidsniveaus in Vlaanderen en Nederland maakt het vaak moeilijk om de juiste instantie te vinden voor overleg en samenwerking. Bent u niet van oordeel dat een administratief steunpunt in de Vlaamse administratie op dit vlak voor alle instanties nuttig begeleidend werk zou kunnen verrichten?

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister-president, ik denk dat het een nobele ambitie is van de Vlaamse regering en van uzelf om Vlaanderen in het buitenland duidelijker op de kaart te brengen. Het kan vreemd klinken, maar dit blijkt het moeilijkst te realiseren bij onze noorderburen. Ik herinner me nog de publicatie en uitspraken van de Nederlandse professor Paardekooper die stelde dat zolang Vlaanderen zich niet kan manifesteren als zijnde een natie of staat, het voor Nederland ook geen vertrouwde gesprekspartner zal zijn.

Sinds die uitspraak van professor Paardekooper is er in België en in Vlaanderen echter al heel wat gebeurd. We hebben al verschillende staats hervormingen achter de rug en Vlaanderen heeft niet alleen meer gestalte gekregen, maar ook een regering die samen met het parlement meer bevoegdheden kreeg toebedeeld. Tegelijkertijd wist Vlaanderen ook in het buitenland een eigen positie te bekleden. Een en ander had tot gevolg – en daarin geef ik de heer Caluwé volkomen gelijk – dat Vlaanderen steeds meer een gesprekspartner en partner in de daden is geworden met Nederland.

Het hoeft ook weinig betoog dat Vlaanderen en Nederland in het verder eenwordend Europa eenzelfde uitdaging voor ogen hebben. Denk maar aan het culturele taalaspect met het Nederlands als kleinste van de grote Europese talen, maar tegelijkertijd ook als de grootste van de kleine Europese talen. Over dit taalaspect wil ik nog opmerken dat de gevoeligheid in Vlaanderen vaak groter is dan in Nederland zelf. Dit noopt ons er vaak toe als behoeders op te treden.

Wat het op de wereldkaart brengen van Vlaanderen betreft, met name ten aanzien van Nederland, zien we dat er op het vlak van de gezamenlijke aanpak van dossiers reeds heel wat vooruitgang is geboekt. Net zoals de heer Caluwé vind ik dan ook dat de uitlatingen van de eerste burger van het land, de Kamervoorzitter die het recht heeft om met de eerste nummerplaat te mogen rondrijden, bijzonder pijnlijk zijn. Ik heb de indruk dat dit een hond loslaten is in een kegelspel. Als Nederlander zou ik ook de wenkbrauwen fronsen. Vlamingen zouden zich ook niet zomaar neerleggen bij denigrerende uitlatingen van Nederlanders, wat in het verleden trouwens is gebeurd.

Het is een positieve evolutie dat Vlaanderen zich in het buitenland mee kan manifesteren als woordvoerder van Nederland. Ik vraag me dan ook af of er een deuk is gekomen in de goede relaties. De

Van Dijk

heer Caluwé heeft er terecht op gewezen dat ook anderen al eens uitspraken hebben gedaan in het verleden. Iemand huiverde ooit bij de gedachte om samen met een Nederlander een onbewoond eiland te moeten delen.

Vandaar dat ik de minister-president enkele vragen wil stellen. Heeft de Vlaamse regering gereageerd op de uitspraken van de heer De Croo ? Zo neen, waarom niet ? Worden ze niet au sérieux genomen ? Wat is de evolutie momenteel in de contacten met Nederland ?

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Ik wil met enige humor reageren op de vragen die hier zijn gesteld. Ook in Nederland worden er over Belgen en Vlamingen grappen verteld die niet mals zijn. De Nederlanders sparen de Vlamingen zeker ook niet. De uitspraken van de heer De Croo zijn een beetje 'spielelei'. Veel Vlamingen denken waarschijnlijk net hetzelfde als hij. Hij heeft dus niet zo Vlaams-vreemd gereageerd als hier wordt voorgesteld.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Ik was niet van plan om iets te zeggen, maar ik doe dat toch na de woorden van de heer Laverge. Ik weet niet of de uitspraken van de heer De Croo een uiting waren van een gevoel voor humor. Ik vrees dat hij meent wat hij zegt en dat hij dat op een grappige manier verpakt. Dit lijkt me eerder een uiting van het Stockholmsyndroom, waarbij gijzelaars na een tijd sympathie beginnen te krijgen voor hun gijzelnemers. De Croo heeft die reactie ten opzichte van de Belgische situatie. Na 170 jaar België heeft hij niet meer door dat de Belgische constructie zeer nadelig is voor Nederland en Vlaanderen. De psychologie van de Vlamingen na 170 jaar België is zwaar misvormd. De heer De Croo onderstreept dat met zijn uitspraken.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Ik was ook niet van plan iets te zeggen, maar ik wil in persoonlijke naam twee bedenkingen maken. U weet dat Paulus van zijn paard is gebliksemd en daarvoor het licht heeft gezien. Anderen vallen van hun paard. Ik weet niet of dat iets te maken heeft met de uitspraken van de eerste burger van het land.

Ten tweede vind ik dat de uitspraken van de Kamervoorzitter getuigen van een totaal gebrek aan stijl.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, sommigen worden van hun paard gebliksemd, anderen vallen eraf en sommigen worden over het paard getild. Wie het schoentje past, trekke het aan.

De heer Caluwé vraagt of er een systematiek zit in wat de heer De Croo onderneemt. Ik denk dat dat het laatste is waar we de heer De Croo van kunnen verdenken. De heer Van Dijk vroeg of ik zijn uitspraken au sérieux neem. Ik stel vast dat de Nederlanders dat alleszins niet doen en dat vind ik veel belangrijker. De heer De Croo is voorzitter van een andere assemblee en kan zich hier bijgevolg niet komen verdedigen.

Ik constateer dat zijn uitspraken geen invloed hebben op de Vlaams-Nederlandse relaties. Als Nederland vragen heeft bij zijn opmerkingen, dan moet het die richten aan de Kamervoorzitter zelf of aan de premier of de federale minister van Buitenlandse Zaken. Of de Belgisch-Nederlandse relaties zijn aangetast, weet ik niet. Ik ben slecht geplaatst om daar uitspraken over te doen, maar dat blijkt in elk geval niet uit de feiten.

Ik heb toch gemeend om een brief te moeten schrijven aan de eerste burger van dit land. Ik citeer : 'Mijnheer de voorzitter, uw brief van 18 mei in verband met het taalgebruik in Nederland en de verengelsing aldaar, heb ik goed ontvangen. Het verheugt me vast te stellen dat u bezorgd bent omtrent de plaats van het Nederlands en dat u betreurt dat in Nederland almaar meer andere talen – in de eerste plaats het Engels – de bovenhand halen. Zoals u weet, ben ik de mening toegedaan dat de culturele en taalkundige verscheidenheid van Europa een troef is die moet gekoesterd en verdedigd worden. In EU-verband, alsmede daarbuiten, verdedig ik dan ook stevast de positie van het Nederlands. Mijn standpunten daaromtrent zijn onlangs in het nieuws gekomen.

Gelet op het voorgaande begrijp ik echter minder goed uw eerder ongenueanceerd anti-Nederlands pleidooi in De Standaard van 31 mei, op de suggestie tot verdere samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland. Als Vlaming die de objectieve belangen van mijn deelstaat verdedig en vooropstel, ben ik van mening dat Nederland een erg belangrijke partner is. Zowel op economisch, politiek,

Dewael

taalkundig, cultureel gebied als in de dagelijkse betrekkingen zijn wij als burens met elkaar verbonden. Ik wens dan ook iedereen aan te moedigen die deze vriendschappelijke betrekkingen wil bevorderen. Daarbij ben ik zeker niet ongevoelig voor het feit dat in de relaties tussen burens vaker fricties optreden dan bij verre vrienden. Het is immers normaal dat elkeen zijn eigen belangen ten volle verdedigt.

Mijn beleid als hoofd van de Vlaamse regering is erop gericht uitstekende banden te creëren en te behouden met alle burens. In de eerste plaats gaat het hierbij over onze dichtste burens, met name de andere gemeenschappen en gewesten van ons land, maar zeker ook al onze buurlanden. Hierbij kunnen de bijzondere relaties met Nederland moeilijk over het hoofd gezien worden.' Ik beschouw dit incident hiermee als gesloten.

Natuurlijk kunnen we niet om de vaststelling heen dat de relaties met Nederland soms nogal moeilijk verlopen. We ervaren ze dikwijls als onze meest natuurlijk bondgenoten en beroepen ons daarbij op taalkundige en culturele banden die er zouden moeten zijn. Toch zijn onze Nederlandse vrienden in bepaalde dossiers, zoals de IJzeren Rijn en de verdieping van de Westerschelde, de meest taaie onderhandelaars. Ik blijf echter geloven dat we via goede dialoog de banden met Nederland nauwer kunnen aanhalen.

Mijnheer Caluwé, u stelde ook een vraag over de ontmoeting met de commissarissen van de Zuid-Nederlandse provincies. In februari heb ik die mensen ontmoet in Maastricht. De intentie is er om de dialoog -die trouwens door mijn voorganger werd opgestart- in alle openheid voort te zetten. Het grote probleem is en blijft de geschrante bevoegdheid. Wij hebben als deelstaat veel meer bevoegdheden dan de Nederlandse provincies en bovendien zijn die vaak van een andere orde. Dat bemoeilijkt de dialoog.

Ik zal in elk geval de dialoog met de Nederlandse minister-president voortzetten, want dat is de allerbelangrijkste. Ik ben ervan overtuigd dat ook contacten tussen de administraties kunnen bijdragen aan een beter wederzijds begrip en respect.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij

dat u een brief hebt geschreven. Het was een juiste reactie.

Ik heb nog een opmerking. De heer De Croo klaagt over het veelvuldig gebruik van het Engels in het Nederlands bij onze noorderburens. Ik maak me zorgen over het moeilijk te ontdekken Nederlands in het 'De Crooiaans'. Misschien kan hier eens op worden gewezen.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Caluwé, ik moet u bijtreden. Het 'De Crooiaans' is heel moeilijk te begrijpen. De heer De Croo heeft me ooit verteld dat hij Frans spreekt tegen zijn paard. Dat zal wellicht het enige levende wezen zijn dat weet waar het aan toe is. (*Gelach*)

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de minister-president, ik betreur dat u geen antwoord hebt gegeven op mijn vraag om binnen uw administratie een aanspreekpunt op te richten voor wie wil samenwerken met Nederland maar het geschikte aanspreekpunt over de grens niet zelf vindt. Naar mijn mening is er behoefte aan een vorm van coördinatie.

Mijnheer Laverge, in het artikel in HP/De Tijd waarmee alles is begonnen, staat ook dat opvalt dat de Belgenmoppen stilaan uit de gesprekken verdwijnen. Als lijstjes worden opgesteld over sympathie voor andere volkeren, staan de Vlamingen de jongste jaren steeds op de eerste plaats. Ik heb zelf de indruk gekregen dat het laatste half jaar ook makkelijker kan worden gepraat over moeilijke dossiers. Zo pleitten de Nederlandse werkgevers twee maanden geleden zelf voor de verdieping van de Westerschelde en voor de IJzeren Rijn.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister-president, dat een briefwisseling werd gevoerd, zegt reeds heel veel. Blijkbaar vond ook u de opmerking niet 100 percent terecht.

De voorzitter : Het compromis tussen ruiter en paard, is het moeilijkste dat bestaat. Een van de beide partijen zit immers altijd bovenaan en de andere onderaan. (*Gelach*)

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het resultaat van de inspanningen inzake internationale samenwerking in het kader van de horizontale begroting ontwikkelingssamenwerking

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het resultaat van de inspanningen inzake internationale samenwerking in het kader van de horizontale begroting ontwikkelingssamenwerking.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, ik stel dezelfde vraag aan elke minister. Vandaag komt de belangrijkste minister aan bod : de minister-president heeft immers de leiding over de Vlaamse regering en heeft zich geëngageerd voor horizontale samenwerking.

Mijnheer de minister-president, u kent mijn belangstelling voor ontwikkelingssamenwerking. Ik ben ervan overtuigd dat die aangelegenheid nogal stiefmoederlijk wordt behandeld door de Vlaamse regering. Dat blijkt trouwens ook uit de begroting van de minister voor Ontwikkelingssamenwerking, de heer Anciaux. Nochtans heeft hij een aantal goede pogingen gedaan om binnen de Vlaamse regering een mentaliteitsverandering tot stand te brengen. In zijn beleidsbrief 2000-2001 lanceert hij het concept 'samenwerkingsontwikkeling'. Dat is misschien een nogal vreemd begrip, maar het concept is prachtig en een tikkeltje idealistisch. Hij wil er de samenwerking tussen Noord en Zuid mee ontwikkelen in Vlaanderen. Hij beoogt de creatie van een breder draagvlak voor solidariteit met de derde wereld onder de Vlamingen. Minister Anciaux wil met andere woorden bij alle Vlamingen een bewustzijn creëren voor de enorme problemen die bestaan in het Zuiden. Hij hoopt dat iedereen er daardoor toe wordt aangezet om ook iets te doen aan die problemen.

Het innoverend beleid van minister Anciaux steunt op drie pijlers. De eerste bestaat uit sensibilisering en educatie en is gericht op de bewustwording van de Vlaamse bevolking in het algemeen en van de Vlaamse jongeren in het bijzonder. De tweede pijler richt zich op de gemeenten en werkt via een convenantenbeleid. De minister heeft al beslist om

tijdens de volgende drie jaar jaarlijks 100 miljoen frank uit te geven aan dit beleid. Het horizontaal beleid binnen de Vlaamse regering vormt de derde pijler. Dat beleid is erop gericht om bij alle ministers een derdewereldreflex te ontwikkelen. Over dat beleid wil ik u een aantal vragen stellen.

Het horizontaal beleid komt erop neer dat elke minister per departement 10 percent van de internationale middelen op zijn of haar begroting besteedt aan ontwikkelingssamenwerking. Die besteding moet gebeuren in samenspraak met de minister voor Ontwikkelingssamenwerking. Volgens een eerste schatting bedraagt het totaalpakket aan internationale middelen van alle Vlaamse departementen in de begroting 2001 ongeveer 6 miljard frank. Het horizontale beleid voor ontwikkelingssamenwerking zou bijgevolg ongeveer 600 miljoen frank ter beschikking moeten krijgen.

Deze schatting blijkt bijzonder optimistisch te zijn geweest. Nu blijkt immers dat absoluut geen 600 miljoen frank wordt gehaald. Het totaalbedrag van de inspanningen van alle Vlaamse ministers voor alle departementen komt neer op slechts 207,4 miljoen frank. Minister Anciaux heeft dit cijfer zelf bekendgemaakt, hier in deze commissie. Daarnaast verklaarde minister Anciaux nog dat hij in de toekomst niet langer bij zijn collega's wil bedelen en dat hij de toekomstige horizontale budgetverhogingen op zijn budget gerealiseerd wil zien. Ik heb enige vragen over de horizontale samenwerkingsontwikkeling. Het horizontale beleid is een beslissing en een engagement van de Vlaamse regering en een poging van minister Anciaux om alle ministers bij ontwikkelingssamenwerking te betrekken. Mijnheer de minister-president, u hebt de leiding van de Vlaamse regering en bent verantwoordelijk voor de beslissing die in dit verband is genomen. Hoe komt het dat het vooropgesteld doel van 600 miljoen frank niet is gerealiseerd ?

Op de begroting Buitenlands beleid krijgt het gros van de middelen een internationale bestemming. Welk percentage of welk bedrag zult u aan projecten aan ontwikkelingssamenwerking besteden ? De budgetten van alle ministers zouden beter verhogen, zo niet valt het horizontaal beleid weg. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de departementen. Sommige lenen zich beter tot ontwikkelingssamenwerking dan andere. Ik denk aan het departement Huisvesting. Bent u bereid om in de toekomst de bedragen voor ontwikkelingssamenwerking op uw begroting te verhogen ? Bent u bereid om deze middelen in de begroting van de minister voor Ontwikkelingssamenwerking in te schrijven ?

Hostekint

Het is een zeer belangrijke discussie. De horizontale samenwerking werd ook met minister Anciaux reeds besproken. Ontwikkelingssamenwerking wordt in 2004 een Vlaamse bevoegdheid. De Vlaamse middelen voor Ontwikkelingssamenwerking zouden enorm stijgen. Het zou goed zijn dat de Vlaamse regering tijdens deze legislatuur onder uw leiding een echt beleid voor Ontwikkelingssamenwerking uitwerkt en dit ook realiseert.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de minister-president, collega's, ik wil met twee vragen bij de heer Hostekint aansluiten.

De heer Hostekint spreekt over 600 miljoen frank en nam daarvoor de 6 miljard frank als uitgangspunt. Tijdens de bespreking is gebleken dat daar bedragen, zoals het bedrag voor schuldvermindering, werden uitgehaald. Zal men in de toekomst dezelfde visie hanteren ? Op die manier komt men altijd op een bedrag uit dat lager is dan men verwacht. Hoe ziet u dit probleem ? Als men vanuit de verschillende departementen 10 percent besteedt, wat een goed cijfer is, betekent dit nog niet dat het om een coherent geheel gaat. Hoe kan van dat beleid een beter gecoördineerd beleid worden gemaakt ?

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Ik ben erg tevreden met de vraag van de heer Hostekint. Dit probleem kwam al geregeld aan bod. Uit het antwoord van minister Anciaux op deze vraag had ik begrepen dat hij op een andere wijze de horizontale begroting zou willen tot stand brengen. Hij zou dat niet meer willen overlaten aan het initiatief van de verschillende ministers. Kunt u daarover iets zeggen, mijnheer de minister-president ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, voorafgaandelijk wil ik stellen dat men de opmerkingen en kritieken aan het adres van minister Anciaux het best rechtstreeks aan hem richt. Minister Anciaux is binnen de Vlaamse regering bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking.

De voorzitter : Het gaat er nu om na te gaan wat men departement per departement kan en wil doen.

Minister-president Patrick Dewael : Ik begrijp de logica van de vragen van de heer Hostekint. Hij wil weten hoeveel elk regeringslid besteedt aan ontwikkelingssamenwerking.

Ik zal de vragen van de heer Hostekint beantwoorden. Hij wil weten of elk lid van de regering zich heeft gehouden aan de aangegane verbintenis. Minister Anciaux heeft gezegd dat Ontwikkelingssamenwerking een bevoegdheid is die men in elk departement moet kunnen terugvinden. Hij stelde voor om tijdens de begrotingsopmaak af te spreken welk percentage van de verschillende begrotingen moet worden besteed aan ontwikkelingssamenwerking. De regering heeft daarmee ingestemd. De wrevel van vandaag vloeit voort uit de vraag of alle regeringsleden zich wel aan de afspraak hebben gehouden. Dat is ook wat de heer Hostekint wil weten.

Wat mijn eigen bevoegdheden betreft, speelt dat engagement voor Financiën en Begroting geen rol. Dat is wel het geval voor Buitenlands Beleid. In het begrotingsprogramma 12.1 zijn voor 2001 ongeveer 1,1 miljard frank aan beleidskredieten ingeschreven. Voor de berekening zijn de volgende basisallocaties relevant. Basisallocatie 30.04 betreft de bilaterale samenwerking en is goed voor 50 miljoen frank. Basisallocatie 33.03 betreft de humanitaire bijstand en is goed voor 75 miljoen frank. Basisallocatie 35.04, de multilaterale samenwerking ten slotte, is goed voor 90 miljoen frank. Het totaal bedraagt 215 miljoen frank. Er is 21,5 miljoen frank voorbehouden voor ontwikkelingssamenwerking, of m.a.w. 10 percent van de operationele internationale kredieten kunnen worden aangewend voor ontwikkelingssamenwerking.

De meeste internationale kredieten zijn voorbestemd voor andere uitgaven, en daarop is de 10-percentsverbintenis dus niet van toepassing. Ik geef het voorbeeld van de uitgaven voor de ontvangst van buitenlandse delegaties, voor de buitenlandse zendingsreizen, voor het Europese voorzitterschap en voor promotiecampagnes en – materiaal. Rekening houdend met de hoger genoemde enveloppe van 215 miljoen frank, respecteer ik de verbintenis. In de loop van de komende weken en maanden zullen we de ontwikkelingsprojecten bepalen. Op dit ogenblik zijn er nog geen beslissingen genomen. Ik heb de bedoeling om vooral aids-projecten in Zuid-Afrika te steunen. Ik heb al bij andere gele-

Dewael

genheden gezegd dat dit een van mijn grote prioriteiten is.

Er is me daarnet ook gevraagd of ik bereid ben om de bedragen voor ontwikkelingssamenwerking te verhogen. Ik ben alleszins bereid om in de toekomst hetzelfde percentage van mijn internationale beleidskredieten voor ontwikkelingssamenwerking te reserveren.

Voor een antwoord op een algemene vraag over de Vlaamse ontwikkelingsamenwerkingsbegroting moet ik verwijzen naar de verwachte stijging van deze middelen. Deze stijging zal het gevolg zijn van het Lambermontakkoord, dat binnenkort zal worden goedgekeurd. Zodra die bevoegdheid wordt overgedragen, zullen we ook de middelen kunnen vastleggen.

Mijnheer Caluwé, u moet niet zo smalend kijken. Blijkbaar gelooft u nog steeds niet dat het akkoord zal worden goedgekeurd.

De heer Ludwig Caluwé : Ik ben ervan overtuigd dat het Lambermontakkoord zal worden goedgekeurd. Ik hoop enkel dat de koopjesperiode nu is afgesloten en dat men in de resterende elf uren voor de stemming geen bijkomende toegevingen meer zal doen. Als ik een Franstalig politicus was, zou ik me zelfs niet onthouden. Ik zou volmondig voor dit akkoord stemmen.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Caluwé, als senator zult u dat zo dadelijk kunnen doen.

De heer Ludwig Caluwé : Als senator zal ik zo dadelijk tegenstemmen. Ik vrees evenwel dat een meerderheid zal worden gevonden om het akkoord goed te keuren. Gezien de inhoud van het voorliggende akkoord zal een goedkeuring van de Franstalige taalgroep me niet verbazen.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Caluwé, u bent zich al goed aan het voorbereiden op uw stemverklaring.

Mijn laatste opmerking betreft het toekomstig verloop in het kader van de overdracht van de bevoegdheid en van de middelen. De minister van Ontwikkelingssamenwerking heeft zich uitdrukkelijk uitgesproken voor het voeren van een horizontaal ontwikkelingsbeleid. Deze houding lijkt me terecht. Mijns inziens moet de ontwikkelingssamenwerking niet in elk departement afzonderlijk wor-

den georiënteerd. Elke minister van de Vlaamse regering dient binnen de eigen bevoegdheden te worden geresponsabiliseerd.

Aangezien we hier niet op zullen terugkomen, zullen we bij het opstellen van de begroting 2002 een instrument moeten zoeken om ervoor te zorgen dat de bedragen waartoe de verschillende vakministers zich bij het opstellen van de begroting engageren effectief worden vastgelegd.

Wat de vraag van de heer Ramon betreft, ben ik van mening dat men dit horizontaal moet blijven benaderen. Elk lid van de Vlaamse regering dient te worden geresponsabiliseerd. Bij het opmaken van de begroting moeten we over de garantie beschikken dat de toegezegde bedragen effectief worden vastgelegd en besteed.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Ik wil de minister-president bedanken voor zijn antwoord. Ik heb met genoeg kunnen vaststellen dat hij zich aan de gemaakte afspraken houdt. Hij heeft tevens de internationale bedragen vernoemd. Het gaat hier om 215 miljoen frank. Indien men 10 percent neemt, komt men aan 21 miljoen.

De minister-president heeft binnen de Vlaamse regering het goede voorbeeld gegeven. Ik wil hier echter nog even terugkomen op iets dat ik ook aan minister Anciaux heb gezegd. Minister Anciaux heeft voor een horizontaal beleid gekozen. De Vlaamse regering heeft dit initiatief bekrachtigd. Elke minister heeft zich geëngageerd om zich aan de afspraak te houden.

De minister-president is het hoofd van de Vlaamse regering. Een minister die zich niet aan de gemaakte afspraken houdt, zou eigenlijk op de vingers moeten worden getikt. Minister Anciaux is slechts een minister als alle andere ministers. Er moet iemand op de gemaakte afspraken kunnen wijzen. Iemand moet ervoor kunnen zorgen dat de voorziene 10 percent wordt gehaald. Minister Anciaux heeft al toegegeven dat hij binnen de Vlaamse regering niet de autoriteit heeft om bepaalde ministers te verplichten om zich aan hun engagementen te houden.

Indien de horizontale samenwerking wordt voortgezet, zou minister Anciaux graag over de hieraan verbonden middelen beschikken. Dit betekent dat die middelen naar de begroting van de minister van Ontwikkelingssamenwerking moeten worden overgeheveld. Mijns inziens zou dat een goede

Hostekint

zaak zijn voor de coherentie en voor de eenheid van het ontwikkelingsbeleid in het algemeen. Mijn laatste vraag is dan ook of het mogelijk is om de middelen voor ontwikkelingssamenwerking over te hevelen naar de begroting van de minister van Ontwikkelingssamenwerking.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik wil nog even dieper ingaan op een van de punten die de heer Hostekint heeft aangehaald. Ik wil hier nogmaals herhalen dat een correctie nodig is bij het opstellen van de begroting voor 2002.

Ik ben altijd voor vernieuwing te vinden. De hele regering, mezelf inclusief, vond de ideeën van de bevoegde minister inzake een horizontale aanpak bijzonder goed. Mits men bepaalde gemeenschappelijke prioriteiten formuleert, blijf ik hier ook in geloven. Zuid-Afrika zou een dergelijke prioriteit

kunnen zijn. In mijn ogen moet Zuid-Afrika zelfs een prioriteit zijn.

In deze context is het bijkomstig wie nu net over welke bedragen kan beschikken. De vraag of al die middelen naar een gemeenschappelijke begroting moeten worden overgeheveld, is al even irrelevant. Het belangrijkste is dat de engagementen die bij de opmaak van de begroting worden aangegaan, effectief worden nagekomen.

Ook zonder de vraag van de heer Hostekint zouden mijn diensten de nodige berekeningen hebben gemaakt. Op het ogenblik dat we de begroting 2002 opmaken, zullen we precies weten wie op het vlak van de ontwikkelingssamenwerking initiatieven heeft genomen. In het kader van de begroting 2002 zullen we de passende correcties doorvoeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.02 uur.*
